

А. Юшкевич

**Литовский словарь с толкованием слов на
русском и польском языках**

Том 1. Выпуск 2

**Москва
«Книга по Требованию»**

УДК 030
ББК 92
А11

А11 **А. Юшкевич**
Литовский словарь с толкованием слов на русском и польском языках: Том 1. Выпуск 2 / А. Юшкевич – М.: Книга по Требованию, 2024. – 398 с.

ISBN 978-5-458-27646-7

ISBN 978-5-458-27646-7

© Издание на русском языке, оформление
«YOYO Media», 2024
© Издание на русском языке, оцифровка,
«Книга по Требованию», 2024

Эта книга является репринтом оригинала, который мы создали специально для Вас, используя запатентованные технологии производства репринтных книг и печати по требованию.

Сначала мы отсканировали каждую страницу оригинала этой редкой книги на профессиональном оборудовании. Затем с помощью специально разработанных программ мы произвели очистку изображения от пятен, клякс, перегибов и попытались отбелить и выровнять каждую страницу книги. К сожалению, некоторые страницы нельзя вернуть в изначальное состояние, и если их было трудно читать в оригинале, то даже при цифровой реставрации их невозможно улучшить.

Разумеется, автоматизированная программная обработка репринтных книг – не самое лучшее решение для восстановления текста в его первоизданном виде, однако, наша цель – вернуть читателю точную копию книги, которой может быть несколько веков.

Поэтому мы предупреждаем о возможных погрешностях восстановленного репринтного издания. В издании могут отсутствовать одна или несколько страниц текста, могут встретиться невыводимые пятна и кляксы, надписи на полях или подчеркивания в тексте, нечитаемые фрагменты текста или загибы страниц. Покупать или не покупать подобные издания – решать Вам, мы же делаем все возможное, чтобы редкие и ценные книги, еще недавно утраченные и несправедливо забытые, вновь стали доступными для всех читателей.

E, e; Ē, ē.

E, междометіе, выражающее удивленіе, укоризну, угрозу; *wyraża zadziwienie, naganę, wątpliwość, groźbę*. E, kañ (ką) tu kalbì? Sēne supỹkusi ištare: «E, tu vélnią kēkše». E, tu kinka. E, eĩk šen.

Ēda, -os, f. *nda*; *jedzenie*. Būva piřšlui ēda, pija (*nonoika*) ir lēba (*шумное веселье*).

Ēdaĩ, *imper.*, *nu*; *jedz*. Nu, šuniē, ēdaĩ, ēdaĩ. v. ēsti.

Ēdailóti, -lójų, -lójau, *нѣтъ часто по немноу*; *jeść często po trochu*. v. ēdinėti.

Ēdařas, -řa, m. *кормъ, nda*; *pokarm*. *jadło*.

Ēdėjis, -ja, m.; -ja, -jos, f. *ндокъ (всякій, кто садится за столъ, чтобы нѣтъ)*; *jadacz*. Pas jumis daũg ēdėjų.

Ēdýbos, -bų, f. plur. *nda (днѣтсѣ)*; *jedzenie (czynność)*. Kad dvi asabi ēda keĩmarį, bus ēdýbos.

Ēdikas, -ka, m.; -ke, kės, f. *ндокъ; притѣснитель, унетатель; jadacz; ciemięzca, gnębiciel*. Tas pōnas tĩkras ēdikas sava žmoniũ.

Ēdinėti, -něju, -nějau, *нѣтъ часто по немноу*; *jeść często po trochu*. v. ēdailóti.

Ēdinti (= ēdĩnti), -nu, -nau, *давать нѣтъ, кормить; dawać jeść, karmić*. Ar žirgėlių ēdinai? Bařaĩdis sava vaĩkus ēdin. v. ēsti.

Ēdis, ēdžia, m. *nda, nuia*; *jadło, pokarm*. Koks ēdis gavėnio. Priė ēdžia lōznas, lėpnas sėnis, t. y. maž tevalga.

Ēdlývas, -va, *сварливый, брюзливый; swarliwy, gderliwy*. Sėnis ēdlývas kĩa ēda.

Ēdmenė, -nės, f. *снѣстные припасы (из дровъ)*; *wiktuały, zapas jadła (na drogę)*. To skrynio sudėta m̃ana ēdmenė: dūna, sūrei, sviėstas, mēsa ant kēla (= *kelionei*).

Ēdra, -rōs, f. *всѣ снѣдобное, яства; wszystko, so się daje zjeść, jadło*. Ēdra ųra valgomas d̃aiktas. Rude-nóp ųra ēdros d̃el piėmeĩs ant řaũka — žirnei, pūpos.

Ēdrýnas, -na, m. *родъ растений; gatunek rořliny*. Ēdrinėlei geřtonaĩ žydi.

Ēdrinėti, -něju, -nějau, *ходить ища корма, добычи; pastusi; żerować; paść się*. Stirna ēdrinė.

Ēdrō, междометіе, выражающее побужденіе къ ндн̃ (*извѣстный призывъ пастуховъ*); *wyraża zachęte do*

- jedzenia*. Ēdrō, karvūtēs, ēdrō, dūste piēnūka, daugiaū dūste. v. ēdra, ēdrinēti, ēdrūs.
- Ēdrūs, -rī, *неразборчивый с подн; прожорливый; niewybredny, niepowściągliwy w jedzeniu, żarłoczny*. Kurs žmōgus, gývolis daug ēda, tas ēdrūs. Kas ēdrūs, tas rajūs.
- Ēdū, ēdeņs, m. *костонда; ногмонда; próchnienie kości; zanogcica*. v. ģandūnis, lēžūnis.
- Ēdzia, -os, c. *мучеядеуз, дармондз; paszyt, darmozjad*. Žmōgus, kurs ēda svētīmā prōciā, vadīnas ēdzia. v. ēsti.
- Ēdzios, ēdzių, f. plur. *ясми; jasla*. Dēk ī ēdzias šīēna arklāms.
- Ēdziotis, -ójūs, -ójaus, *мужумъ, ropeamъ; gryźć się*. Brōlis ēdziojas ne turiņš šīēna kelýje ir ne drens prašýti.
- Ēgle, -lēs, f. *емъ; świerk*. v. āgle.
- Eglēšake, -kēs, f. *еловая ентъ; gałęź świerkowa*.
- Eglýnas, -na, m. *ельникъ; gaj lub las świerkowy*.
- Eglīnis, -ne, *еловый; świerkowy*.
- Ēglus, -laus, m. *можжевельникъ (juniperus communis); jałowiec*. v. kada-gýs.
- Eī, *междометие*, выражающее угрозу; wyraża groźbę. Eī, gāusi tu už vo-gīmā.
- Eidauniņkas, -ka, m.; -ke, kēs, f. *ходокъ, уноходеуз; mogący daleko i prędko chodzić, stępak*. Žiřgas (žir-gas) tas gēras eidauniņkas.
- Eīdina, *adv. уноходью; stępa*. Ašviēnei eīna eīdina kēlu akmenūtu.
- Eidinēti, -nēju, -nējau, *ходумъ мел-*
- кумъ шаломъ; chodzić drobnym krokiem*.
- Eīdinti, -nu, nau, *заставлять умти; zmuszać iść*. Tu eīdini tīnginius ant dārba. —
- Ejē, *adv., da; tak, tak jest*. Ar pōterriams zvānija? Ejē. v. gi (taīgi).
- Ējēti, -ēju, -ējau, *умти (не далеко); iść (nie daleko)*. Aš ējējau, ir tu paējēk.
- Eigā, -ōs, f. *ходъ, походка; chód*. Wai-kīnas nūsaīkios eigōs, t. y. tur dīdelus žiņgsnius.
- Eīgastis, -stiēs, f. = eigā.
- Eiklūs, -klī, *охотникъ, -ница ходумъ; lubiący chodzić*. Sēsers ne eīklos ūra, t. y. ne tur ukātos eīti kur. 2) *ходкиū, прыткиū, быстрыū (о номъ, шамъ); bystry, prędki, lekki (o nodze, kroku)*. Ta meīga eiklūjū žingsnēlū. Eīklos kojēlēs.
- Eikštē, -tēs, f. *бродъ; bród*. Čia mūsū eikštē par ūpē, t. y. mēs vis če eīname. 2) = ejkštis, -tiēs. v. brástva.
- Eikštis, tiēs, f. *поляна (сз тмcy); pole czyste lub łąka w lesie*. Eikštis ūra ļaūkyme tarp miškū. Išnēšk šīēnā eikštiņ.
- Eikvōti, -óju, -ójau, *расчоватъ, тратумъ; trwonić, marnować, tracić*. Ne eikvók sáva tuřtu, t. y. ne kleīsk.
- Eiļā, lōs, f. = aiļā, ailā, eilē.
- Eilesýs, -sia, m. = aiļā, ailā, eilē.
- Eilīnis, -ne, *очередной, рядовой; kolejny, szeregowy*. v. ailinis.
- Eilūti, -ūju, -avaū, *ставитъ сз ряды; stawić w szeregi*.
- Eīmata, -tos, f. *шалость, баловство; swawola*. Par linū mýnes visókių eīmatų ūra, t. y. savāļū.

Eimatótis, -ójūs, -ójaus, *шалуть, баловаться; swawolić*. Vaļkei su meŗģemis eimatójas, t. y. grūmas, kūlas, gniáužūjas, čupójas, jódos.

Éinis, -nia, m. *подъ большою птицею; gatunek wielkiego ptaka*. Dīdele kārve, kāļp baisiāusis éinis, stóvi ant kálņa.

Eīrosas, -sa, m. *шелковая матерья (камка); adamaszek*. v. árosas.

Eīsenā, -nos, f. *походка; chód*. Iš lytiēs, iš eīsenos kīta nesijūk. Gražiōs eīsenos vaļkis. v. eigā, eīgastis.

Eislūs, -slī, *охотникъ, -ница умму; chętny do pójsćia*. Bóba eisli, kuri ne véngia eīti. v. eiklūs.

Eismē, -ēs, f. *ходьба, движение; chodzenie, ruch*. Trýps, trýps ant viētos, kókia marčiōs eismē.

Eīti, einū (eitū), ējaū, *умму; iśc*. Eidamiēm(?) výrams priē jaunōsios par vesēlijas reīkia dainūti. Eīna sēnis bambēdamas baĩ, baĩ, baĩ. Kēlu ējint (= be-eīdamas) sutikaū ūbagā. v. brúškinti, bīzdinti, cangūti, drúžinti, dūčkinti, dujūti, dūmsinti, dūmslinti, grīdyti, gūžūti, gužēti, kaivitimūti, kaustēti, kēbrinti, kebzdinēti, kēbžlinti, kļumpinēti, kļumpinti, kōburti, krýpslinti, kudēti, kūdinti, kuĩpti, kuzūti, kvēšinti, ļatužióti, lelūtis, mūžinti, pēžinti, ráiloti, rutūti, rūzlinti, slimpinēti, slimpinti, slūkinti, striūginti, šlata-rūti, šlitinūti, šlitūti, šlūmpinti, šlūminti, šturtūti, švētrinti, typēti, týsinti, váikšćioti, vaĩplinti, vimzdinēti, viĩzdinti, zūiti, žiřgliinti, žirglióti.

Eītis, eīnas, ējos, *impers., ummu, без-*

ти, спорѣться; powodzić się. Nesieīna, t. y. nesiseka. v. sēktis, kló-tis.

Ējūte, -tēs, f. *ходьба; chodzenie*. Prastā ējūte, kad šļāpia ir dērgia.

Ēiženóti, -óju, -ójau, *трескаться, лопаться; rozpadać się, pękać*. Nukīrstas (= nūkirstas) mēdis ir nutašýtas nū sáulēs ēiženója, t. y. plāišio. v. īžti, plāišioti, skīlti.

Eīžti (*жем. ēīžti, лум. jiēžti*), -žū (*лум. -žiū*), -žiaū, *шелушуть; łuszczyć*. Aš žirnius eīžiau (= *жем. ēižiaū, лум. jiēžiaū*) iš ánkšćių. Pēlēs miēžius eīža.

Ekēčios, -čię, f. plur. *борона; brona*. v. akēčios.

Ekēja, -jōs, f. *бороньба; bronowanie*. Užstója ekējos ļaīkas, ekēk diřvas. v. akējimas.

Ekēti, -ēju, -ėjau, *боронуть; brono-wać*. v. akēti.

Eketýs, -čia, m. *пропыль; przeregłel*. Lēde īskirstas eketýs. v. aketē.

Ekētvirbalis, -la (*u akētvirbalis*), m. *зубъ у бороны; ząb u brony*.

Ekmū, -meĩs, m. *камень; kamień*. v. akmū.

Eļdavóti, -óju, -ójau, *улять (проводить время съ попойками и увеселенияхъ); hulać*.

Eļdija, -jos (= aldija, -jōs, acc. aļdija) f. *челнокъ; лодка; czółno; łódź*. Brólis su eļdija plāūkia par Ļēva (= Ļēveni), par ūpi. Eļdija žēria vāndenį į šālis. v. ļaīva, ļūtas, vāltis.

Eļgimos (= elgĩmos), *нескл. сущ. (отъ глаг. eļgtis), особенно у жем., поведе-ние; prowadzenie się, sprawowa-nie się*.

Eļgtis, -giūs, -giaūs, *носмывать, мыть себя; zachowywać się, sprawować się*. Põnas su žmonimis eļgias geraĩ.

Elmýderis, -ria, m. *суматоха, тревога; harmider, zgiełk, trwoga*. Kad susĩmuša, bus elmýderis. v. ermýdelis, armĩdelis, armĩderis.

Elnis, -nia, m.; -ne, nēs, f. *олень, лань; jelen, łania*.

Ēmĩkas, -ka, m.; -ke, kēs, f. *момъ (та), кто беретъ; ten (ta), co bierze*. Ēmĩkas kurs ģma (jēma). v. ģmti.

Ēndra, -ros, f. *ульба, попойка; hulanka, pijatyka*.

Ēndravóti, -óju, -óju, *уляют (проводитъ время въ попойкахъ и увеселенияхъ); hulać*. Ēndravóti ģra gērti slūgai, šokinēti, lēbauti. Gaspadĩne endravó, kaip põnai išvažiũ kur. v. lēbauti, eĩdavóti.

Ēngti, -giu, -giau, *драть, сдирать, обдирать; настойчиво требовать, безсердечно постыгать, притискивать; drzeć, zdzierać, obdzierać; natarczywie wymagać, okrutnie postępować, uciskać*. Vaĩkis éngia skũrą su gauraĩs. Kám tu éngi pažičiotą dáikta. Skõlininkas (=skolininkas) éngia mãne, t. y. ģũpa. 2) *refl., тереться; приводить въ порядок, убирать; ocierać się; porządkować, uprzątać*. Ką tu če éngiēs be dārba, ģngiau, t. y. triniēs? Aš éngiūs: vaĩaūs, šlũnūs, pláunūs. v. drēksti, gáldyti, grándyti, grémžti, grénsti, valýtis.

Engtũvas, -va, m.; -ve, -vēs, f. *работель, притискиватель (-тельница);*

łupieżca, zdzierca, gnębiel. Kas éngia žmõnis, tas engtũvas.

Ēras, -ra (*жем.?*) u *dem.* erēlis, -la, m. *орел; orzeł*. Trĩs eraĩ àtlēke gáudyti vĩštas. Erēlis smarkũs paukstēlis. v. āras, arēlis.

Ērčia, -čĩs, f. *видное, открытое место; widne, odkryte miejsce*. Padēk rāktus eřcio (=erčĩs), t. y. ant stālo, o ne ankštõ viēto. v. ertmē, árčia.

Ērdēti, -dēju, -dējau, *пороться; próć się*. Siũlē kailinĩ ėrdēti prāded. v. ģrti.

Ērgelũtis, -ũjūs, -avaus, *возбуждаться, раздражаться; wzniecać się, rozjadrzać się*. Kraũjis vỹriška eřgelũjas priē mótriškos, kad prādeda lytētis. Ko tu eřgelũjies, t. y. pykstĩ?

Erglũtis, -ũjūs, -avaūs, *чудить, шалить, дурачиться; swawolić, dokazywać, dziwaczyć się*. Bũdelis erglũjas ant vesēlijos (sõdvos), ant užgavēniũ, t. y. čĩũdijas, maitójas.

Ērgti, -gu (*лит. érgiu*), -giau, *ударять (въ муцу); uderzać (w twarz)*. Aš snũkĩ ergũ (=érgu), t. y. dũdu par snũkĩ. 2) *сдирать, сцарапывать, цокребатъ; zdzierać, zdrapywać, zeszkrobywać*. Pijũkas érgti nusĩerge (=nusiérge) nõi, t. y. dideleĩ nubrāzdina, nugrēnde. v. éngti, grénsti.

Ērintis, -nūs, -naus, *шалить, пръсываться; swawolić, dokazywać*. Vaĩkai, ką jũs ērinatēs, t. y. kũlatēs. v. jódytis, kũltis.

Ērke, -kēs, f. *клецъ (настькомое); kleszcz (owad)*. Ērke išisega, išisũrĩ ģ mēsas, ģ āpaugą. Vaĩkas pa-

- paĩpa, kaĩp érke, priēdes. Prirỹja arieĩkos, kaip érke. *v.* árke.
- Erlũtis, -ũjũs, -avaũs, *шалумъ, проказумъ; swawolić, dokazywać.* Sēnis erlũjas su mótriškoms. *v.* jódytis, kũltis, máltis, ērintis.
- Ermegà, -gos, *f. ccopa; klótnia. v.* barnīs.
- Ermenà, -nōs, *f. камешекъ; kamyk.* Eĩmenas mečiaũ iš daĩža, *t. y.* akmeniũkus, ravēdama. *v.* akmũ, kũlis.
- Ermýdelis, -la, *m.* = elmýderis. *v.* jáibis, lérma, maĩštas.
- Ermótis, -ójũs, -ójaus, *чудумъ, проказумъ; dziwaczyć się, figlować.* Jau-niškē par ūzgavēnias kárdami piĩšlĩ, par vesēlijas su lyčỹnomis ermójas. *v.* čiúdytis.
- Erškētýnas, -na, *m. терновике (мѣсто, поросшее терномъ); ciernisko.*
- Erškētínis, -ne, *терновый; cierniowy.* Erškētínis vainĩkas, kēlis.
- Erškētis (*жем.* éršketis), -čia, *m. тернъ, терновый кустъ; cierań, krzak cierniowy.* Tas kēĩmas erškēciũ prasi-kēte ľabaĩ.
- Erškētrōže, -žēs, *f. шиповникъ; dzika róža.* Ūgũtas mēdis, apáugēs aksti-naĩs, vadĩnas erškētrōže. *v.* erškē-tis, rōže.
- Erškētũtas, -ta, *тернистый; ciernisty.* Erškētũtas kēlis.
- Eĩrtas, tà, *обширный, широкій, просторный; obszerny, szeroki, przestronny.* Ertĩ vaĩrtai, kur šešeĩs aš-viēneis važiũja. Ertà stebulē išdvē-rusi. *v.* aĩdvas, pľatũs.
- Ertēti, -ēju, -ējau, *расширяться, раз-тяться; rozszerzać się, rozci-*
- gać się.* Apsiaũstas ertēti išertēja, o skylē išpľatēja.
- Eĩrtinti, -nu, -nau, *расширяться; rozszerzać.* Eĩrtink sprāgà, kad galētũs išvažiũti.
- Eĩrtis, -čia, *m. обширность; просторъ, пространство; obszerność; престо́вор, przestrzeń.* Koks če eĩtis spragōs. *v.* eĩrtas.
- Ertmē, -mēs, *f. пространство; престо́р.* Ertmē išsitenka (= išsiteńka) daũgel. *v.* eĩtis, eĩčia, árcia.
- Erzdēti, érzdu, -dējau, *создаю (о со-баке); warczyć (о psu).* Šũ erzdē-damas kánda. Šuvà érzd ēzdamas. *v.* urzdēti, urzgēti.
- Erzelũtis, -ũjũs, -avaũs, *шалумъ; swawolić.* Bóba su vaikaĩs erzelũjas. *v.* kũltis, máltis, erzdēti.
- Eĩrĩĩlas, -la, *m. же́ребецъ; ogier. v.* árzĩĩlas, drigāntas (= drigaĩntas).
- Érzinti, -nu, -nau, *дразнить; drażnić. v.* árzinti, kĩršinti, kiviĩčyti.
- Es, *междометие, выражающее пону-ждение (о свинѣ); wyraża przyna-гланіе (o świni).* «Es kur, es guĩ-ti» — taip vāra kiaũles.
- Ēsa (*жем.*), *по смыслу = esã. v.* bũti.
- Ēsans (*u* ēsas, esãs), -anti, *partic., на-ходящийся, присутствующий; znaj-ду́jący się, obecny.* Dáiktas ant akiũ ēsans. *v.* bũti.
- Ēsena, -nos, *f. кушание, ѣда; jedzenie.* Ligónia meńka ēsena. *v.* ēsti.
- Ēsiĩlas, -la, *m. оселъ; osioł. v.* ásiĩlas.
- Esỹs, ěsia, *m. xsoyъ (equisetum, па-чение); skrzyp (roślina).* Žolē šiurk-šta, narũta dėl trýnima šaukštũ va-dĩnas esỹs. *v.* asỹs.

Ēskena, -nos, f. *annemumz*; *apetyt*.
Sēnis mažōs ēskenos. Ligōne lēpna
mažōs ēskenos, t. y. mažaī, patiki-
maīs te-vālgā.

Ēskus, -ki, *прожорливый*; *žarloczny*.
Žmōgus ēskus, t. y. daug ēda. v.
ēdrūs.

Ēstī, ēdu, ēdžiau, *естъ, жрать*; *jeść*,
żreć. Jáučei ne ēd remūnių. *O чело-
векъ «ēsti» употребляется редко и
притомъ съ отрицкомъ презрѣнія;
о чловѣку «ēsti» używa się rzad-
ko, tylko pogardliwie. A! ta rāgana
dar ēda (жрѣмъ, жре). v. čiaukšnōti,
čiaumōti, čiaurōti, dekučiōti, kernā-
zyti, knebčiōti, kutūti, pankšlōti,
pauriōti, pluūpyti, rākštinti, rýti,
runtýti, skaļambyti, skanēstauti,
skanližauti, skiļvyti, smiližauti,
sprangēti, spranklōti, šlamātyti,
šlāminti, švamlōti, vālgyti, vōbulti,
zumplōti, žlaūgti, žlebernōti, žlep-
nōti, žlōburti, žnabōti, žnagēti.*

Esiūklis, -la, m. *podz pacmenia (аѳонъ);
gatunek rośliny (skrżyp)*. Trikaūpe
žolē esiūklis. v. esýs, asýs; treīnis.

Ešerýs, -ria, m. *окунь*; *okuń*. Martī
sāva ēšerī šiaūšia, t. y. didžiūjas.
v. ašerýs.

Ešis, ešrēs, f. *осъ; сажень (дрова)*; *oś*,
sążeń (drzewa). Gerā ešis mālķu

sukráuta, v. ašis; áktajnis, siēksnis,
šūtis, mālķa.

Et, *междометие, выражающее неудо-
вольствие, презрѣние; wyraża nie-
zadowolenie, pogardę*. Et! pūsta gā-
ra, ne būsiu če, verčiaū išeiti. Et!
ķaņ sēnis kaļba niēkus. Et, duñnius,
muļķis!

Evēti, v. avēti.

Ēzdinti, -nu, -nau, *давать естъ, кор-
мить*; *dawać jeść, karmić*. Ne kin-
kýk, alē ēzdink (= ēdink) dar árķļ.
v. ēsti, ēdinti.

Ežē, ežēs, f. *меха*; *miedza*. Ant ežēs
besiluntūja bōbos. Ežēmīs nuēja meī-
ga, t. y. pasilēida.

Ežīēna, -nos, f. *ежевина (ежовое мясо)*;
jeżowe mięso.

Ēžeras, -ra, m. *озеро*; *jezioro*.

Ežerýnas, -na, m. *озеруце (высох-
шее озеро)*; *jezierzysko*. Spangūlēs
(= spañgūlēs) āuga ežerýnūse.

Ežinēti, -ēju, -ėjau, *искать, ловить
ежю*; *szukać, łapać jeże*. Brólis eī-
na ežinēti, t. y. ežiūs gāudyti.

Ežinis, -ne, *смежный, порубежный*;
przyległy, pograniczny. Mūsų žēmēs
ežinēs, t. y. par ēžę tribavōjas. v.
ežē.

Ežýs, ēžia, m. *еж*; *jeż*. Ežýs dýgus
šniukštinē pašaleīs.

G, g.

Gābaļas, -la u gābalis, -la, m. *комъ,
кысокъ; kawał, kęs*. Gēras gābaļas
žēmēs. Pavīrzių gābalis žuviēs, la-
šinių, ķēpaļas dūnos.

Gābaļotis, -ojūs, -ojaus, *продолжать*

жить, существовать, держаться;
jeszcze żyć, istnieć, trzymać się. Aš
gābaļojūs, t. y. gývasty turiūs. v.
gývoti.

Gābanas, -na, m. *беремя, охапка (сна,*

соломы); *brzemie, wiązka (siana, słomy)*. Gābanas šēna, šiaudū, linū. *v. Glēbys, plūkštas (plūkštas)*.
 Gabéndinti, -nu, -nau, *приказывать или давать нести (что-нибудь)*; *kazac lub dawać nieść*.
 Gabénti, -nū, -naū, *нести, тащить; nieść*. Sēnis drūską gabéndava į Ūžnemūnį. Gabénk greitai pavogęs tavōrus. *v. nēsti, boginti*.
 Gabijà, -ljos, *f. люстра, канделябр; žyrandola, pajak, šwiecznik z ramionami (świeca uroczysta)*. Par vesėliją (sōdvą) stālas gabija užšviestas (= užšviestas). *v. žvāke, rekēžis*.
 Gabike, -kēs, *f. злой дух, бич; zły duch, djabeł*. Tą ūbagą gabikēs atkaūke (= atkauke) iš kuriōs Padalijos, t. y. ans ateīvis. Kad tāve gabikēs paiimtum. *v. nākšis, jūdāsis, vélnis*.
 Gabinti, -nū, -naū, *оцпляют, -ятыся; uczepliac, -ac się*. Vānagas kōjas gabin į vištos nūgarą. 2) *заманивать, zwabiać*. Gaspadōrius nor gabinti sava skoliniņkā, vaīkį arbā meīgą, t. y. parvilōti, parvadinti, įvōbyti. Gabinaū gývolį į tvártą, t. y. įvōbijau. *v. vilōti, kabinti, gabėnti*.
 Gabjáujs, -ja, *m. пурпушка по окончании молотбы; uczta po zakończeniu młóćby*. Ant gabjauja, t. y. ant baigtūvių kūlēs muš gaīdį išsėrtą priė vėtyma, pakīšę po pūdu; kad užmuš, gerai, o kad išbēgs, sukūlus pūdą, tai gaīdžia čėstis, ir paliks gývas. *v. jáujis, jáuja*.
 Gābužas, -ža, *m. куца, сверток; kupa, plik, zwój*. Taipjaū gābužas gēras pōpīeros sudėtas. 2) *юрсть, ма-*

юсть (= demin. gabuželis); garść, mała ilość. Gābužas žolēs, šiēna. Gabužėlį šiaudū po pažasče atnėšk. *v. plūkštas (plūkštas), pāpūžas, gamulys*.
 Gācnas, -nà, *истинный, настоящий; prawdziwy*. Gācnas vagis, t. y. vāratnas.
 Gačnūs, -nì, *нарядный, нарядно одеваящийся; elegancki, strojnis*. Žmōgus, kurs visūmet pasirēdēs, tai gačnūs. *v. gašūs*.
 Gadāuti, -āunu u -āuju, -avaū, *жаждать, желать; pragnac, zžadac*. *v. gedāuti, geidāuti*.
 Gadýne, -nēs, *f. время, времена; czas, czasy*. Šiō gadýnė maž teisýbės: vāndenį bėgantį āpsuk. Senōvės gadýnių dáina ringūk. Išauša gerā gagyne váikščioti po sōdą. *v. mētas, laīkas, čėsas*.
 Gadinti, -nū, -naū, *norimti; psuc*. Atžindūlis gál žavėti, gadinti. Kam gadinī māna kiŗvį? *v. gōnyti, gaišinti, naikinti, anūti*.
 Gādyti, -iju, -ijau, *мурить, примурять; godzić*. Aš gādiju su arieīka sava kaimýną bijomą ir mýlimą. Sukiršusius, būrančius gādyk. 2) *одолжать, цыжмать; požyczac*. Gādyti pagādyk jam kiŗvį. 3) *refl., муриться; приходить; godzić się*. Gādykis su jūmi, nesibárk. Sēnis man gādijas dēde, tau tetulėnas.
 Gadlývas, -va, *мирный, спокойный, тихий; zgodny, spokojny, cichy*. Výras māna ne gadlývas, t. y. vis piktas, vis kéikia, vis blazgātija. *v. taikūs*.

Gādnas, -nā, *достоинный*; *godny*. v. vērtas.

Gādnastis, -tiēs, f. (u m.) *достоинство*; *godność*. v. vērtē, vērtēbe.

Gagēti, -gū, -gējau, *загадать, уга-мать*; *gēgac*. Žaņsys eīdamos gag. v. taralūti, tararūti, lalēti, kirkšcioti, gagnoti.

Gaginti, -nū, -naū, *загадывать, уга-мать, высчитывать, угадывать*; *zmu-szac gēgac, sprawiac geganie*. Ne dūk gaginti žaņsis, t. y. gnāibyti. v. ga-gēti.

Gagnoti, -nóju, -nójau, *загадать*; *gē-gac*. Žaņsinas gagnó. v. gagēti.

Gagōnas, -na, m. *угадын*; *kto gēgocze*. Gagōnas gagēja, žaņsys lalēja. v. žaņsinas, gargadōnas.

Gáida, -dos, f. *напев, мелодия, вокал*; *ударение*; *nuta, melodja, glos*; *ak-cent*. Gaīdras ni-kokiōs gáidos ne tur. Kaīp pasēnst žmōgus, ir gáida prapūl. v. grēdóti, baīsas, žādas.

Gaīdas, -da, m. *сильное желание, при-хоть, страсть, похоть*; *žadza, za-chcianka, požądliwość, namiętność*. Móters ūra dīdelis gaīdas visū nesūmanū, t. y. priē vaīgrū, smili-žāvima, visuī, kur paleñkia širdi. Pāreis vīsas jōsios gaīdas, kaip ne gaūs, ko geīdzia. v. geidulys, īgai-das, ūžgaidas.

Gaidinēti, -ēju, -ējau, *собирать, уби-рать*; *zbierac kurczeta*. Ūbagas va-žiūs gaidinēti klebōnui. v. gaidys.

Gaidys, -dzia, m. *нмых*; *kogut*. Ant trijū karāļu gaīdzia žiņgsnis diēna pratiūst, t. y. pribūn diēnōs. Kēlau, kaip gaidys ant šaņšlavyna išsirita.

Gaidkójis (= gaīdkojis), -ja, m. *подъ-роды*; *gatunek jagody*. Gaidkójei (ūgos) rūgštesnī už vištķojus. v. ūga.

Gaīdpirštis, -čia, m. *подъ-растения*; *gatunek rosliny*. v. gaidkójis.

Gaīdra, -rōs, f. *судро*; *piekna, jasna pogoda*. Ródos gaīdra ant dangaūs. v. giēdra.

Gaīdrytis, -ijas, -ijos, *ведприть, прояс-няться*; *wypogadzac się, rozjaśnial się*. Gaīdrijas laukē, t. y. prógy-drulei ródos, bus gaīdra. v. pratikiti, blaivytis, šveīnintis, švaistytis, giē-drytis.

Gaidrūs, -ri, *ведренный, ясный*; *po-godny, jasny*. Koks gaidrūs óras par šienpjūtį šīmet.

Gaidūti, -ūju, -avaū, *произносить с напевом*; *ставить ударения*; *śpiewnie wymawiac, akcentowac*.

Gaidžiāgystis, -čia, m. *раннее время, когда носят нмыху*; *czas poranny, kiedy pieja koguty*. Gajdziāgysty kē-lime šendiēn. v. gaidys, gysti, apy-gaidis.

Gaīgaīlas, -la, m. *селезень*; *kaczor*. Gaī-gaīlas antlīpēs antį pāmin ir apšaūk (apšók?). v. zaīzinas, antinas.

Gaīlas, -la, *deimin*. gailēlis, -la, m. *жалость, сожаление*; *žal, litość*. Dukterš dīdelis gaīlas, kad ūra gai-linga. Jau gailēlį pargailēja ir šir-dēle parskaudēja. Gaīlas māne jēm, t. y. gailūs, brōla.

Gaīlastingas, -ga, *жалостливый, со-страдательный, милосердный*; *lito-ściwy, miłosierny*. Jijē gailastinga pōni.

Gaīlastis, -čia, m. *жалость, состра-дание*; *litość, žal*. v. gaīlas.

Gailesys, -sia, m., v. gaĩlastis.

Gaĩlestis, -čia, m., v. gaĩlastis.

Gaĩlėti, -la, -lėjo, *impers.*, жал; szkoda. Man gaĩla tėvėla, man gaĩlės broļužėla. Man gaĩla jo, rūtų.

Gaĩlėtis, -lūs, -lėjaus, жалить, сокрушаться, сокрудаты; žalować, lito-wać się. Gaĩlėsis jiėjiė, kad žėntas išvažiava. Gaĩlūs, t. y. dýžiūs, krem-tūs, tan padāres. v. dýztis, gaĩlėti, gedėti, krimstis.

Gaĩlybe, -bės, f. жалость, сожаление; litość, žal. v. gaĩlūs.

Gaĩlingas, -ga, жалостливый, состра-дательный; чутостумельный; lito-ściwy, czuły. Kas gaĩlisi žmōgaus, tas gaĩlingas. Sūnus ne gaĩlingas, t. y. nesigaĩli mōtynos. Brólis gai-lingas, kad pamāta veĩkiantį, pats veĩkia ir gaĩlisi kīta, kad mūša. v. gaĩlūs, gaĩlas.

Gaĩlinti, -nu, -nau, возбуждать со-жаление; wzbudzać žal, żalić. Sesū gaĩlina māne, t. y. kviėtkā rōda, o ne dūda. v. gaĩlėtis, māsinti.

Gaĩlis, -la, m. баунз, баульникз (spi-raea ulmaria, трава); świnie bagno (ziele). Gaĩlei āuga tarp vaivōrų. Gaĩlų ir dīlgų dūk žansiūkams, tai ne dvės. v. žolė.

Gaĩlti, gaĩlsta, gaĩla, *impers.*, жал; szkoda, žal. Gaĩlti pagaĩla man vaĩ-ka, kad jiñjį taip žūda. v. gaĩlėti, pasigaĩlti.

Gaĩlų, n., жалко; žal. Gaĩlų žiūrėti. v. gaĩlūs.

Gaĩlūmas, -ma, m. нѣкость (целюка, дыма); ostrość, gorzkość (lugu, dy-mu). Gaĩlūmas šarma riėves jūdų

marškinų išėda. Dūmų gaĩlūmas akīs ėd.

Gaĩlūs, -lī, жалостливый, сострада-тельный; litošny, litościwy. Kurs gaĩlisi bróla, tas gaĩlės širdiės. 2) заслыжывающий сострадания, со-жаления; godny politowania, warty ubolewania. Gaĩla rūtų, dar gaĩlė-snios jáunosios diėnėlės. 3) нѣкий, острый, мерзкий, горький; gryzący, ostry, cierpki, gorzki. Šarma gaĩlaūs reĩkia. Gaĩlūs dūmai. Gaĩlį putà muĩla. Rasà gaĩlī akīs ėda. Sesė liėja gaĩles āšaras. v. gaĩlingas; šiau-rūs, skurdūs.

Gaimarūti, -ūju, -avaū, мѣикать, ме-думъ; mitrėžyti, marudzić. Ne gai-marūkite rīdindami smeĩną ākmenį. v. gaišūti, trūkti.

Gaiminti, -nū, -naū, рождать, пло-дуть; рачумъ; заводуть, -иться, обзаводуться; rodzić, płodzić; ho-dować; zaprowadzać, nabywać, zaopatrywac się. Kūdiki, gývoli, gĩrią gaiminti. Gėrą drabūžį gaiminti įsi-gaiminaū. 2) refl., распложаться, размножаться; rozpladzać się, roz-mnażać się. Iš grūda sėkłos gaimi-nas, t. y. viūsa, šimtaĩ. v. giĩti, vīsti.

Gainiōti, -ōju, -ōjau, ионять; upėdzać. Kām tu gainiōji vištą? gainiōk staĩgų veĩšį. 2) refl., ионаться; upėdzać się, uganiać się. Vaikaĩ gainiōjas viens kītą. Prēmū kārve gainiōjasi. v. giĩti, vajōti, vaikyti.

Gáire, -rės, f. ғыха, тѣчина; wiecha, tyka, tyczka. Gáirės (pūkštys) ant piėvų, kad ne ganýtum. Ūzsmeige brólis gáires, kur gal bristi par ūpį.

2) *высокое мѣсто, возвышение; wyniosłe miejsce*. Gáire ūra iškēlīmas žēmēs. 3) *тяга, течение (воздуха); мѣсто, подверженное дѣйствию вѣтра; ciąg, przeciąg (powietrza); wydmuch, przedmuch*. Viēta, kur vējis šviļpdamas pūcia, būs gáire. Ant vēja gáirēs stóvi namaī. Gáire ūra ātgaišis vēja, t. y. tākas vēja. v. ātgara.

Gáirinti, -nu, -nau, *сильно дуть, завывать, выть (о вѣтрѣ); mocno dąć, wiać świszcząc, wyć (o wietrze)*. Par lāngā vējis gáirin, t. y. šviļpdamas pūcia. Ant ātgaros (ātgaišia) stovējau, kur gáirin šiaurīs, t. y. pārpūcia par drabužius, kad stýgti ne gal. 2) *расшатывать, поднимать; wzruszać, podnosić*. Gáirin vējis žēlmenis, t. y. pūcia, iškēla žēmē. 3) *уносить, разносить; unosić, roznosić*. Vējis gáirin, t. y. nēša, smilti. v. pūsti, dūmti.

Gaīsa, -sōs, f. *ходъ, течение (дѣйствию, состоянiя); tok, bieg, ciąg (czynności, stanu)*. Ta gaīsa (*instrum., безостановочно, непрерывно*) vēmia ligōnis, t. y. be pārstoja. v. trūkis, gaīstas.

Gaīsas, -sa, m. *сѣмъ, блескъ; światło, blask*. Ve, lūmpi(?) gaīsas ant dangaūs. v. pažarā.

Gaīsras, -sra, m. *заревъ; огненный столбъ (на небѣ); luna; słup ognisty (na niebie)*. Gaisraī, t. y. atspindulē ant dangaūs iš vēja, šaīcia dīdela. Gaisraī (stuīpaī) raudōni ant dangaūs priēš šaīti. Naktiēs gaīsre, t. y. mēnesiēno, važiavaū ī viēta. 2) *пожаръ; pożar*. A, je, koks tēn

gaīsras matýti, rāsetās keli būdi kai dēga. Įsigruzdēja ugnis, ir pākīla gaīsras. 3) *жаръ; запальчивость, инъоз; pasja, zapal, gniew*. Kūnigas spaviednỹcio ī gaisrūs pašók dēl griēkų, t. y. stójas supỹkē v. gaīsas, gaīzdras, spindulỹs.

Gaisrūs, -srī, *слабый, промкий; słaby, głośny*. Tolī ūra gaisrūs miestēlis, t. y. garsūs.

Gaisrūti, -ūju, -avaū, *сѣмъ, -умъ; iopnъ; świecić się, błyszczeć*. Aušr gaisrūja. Par pāmata gaisrū, ka kīauras.

Gaīstas, -sta, m. *ходъ, течение; tok, bieg, ciąg*. Kūdikis ligō vērkia viēni gaīstu (*безостановочно*). v. gaīsa.

Gaišaiłōti, -ōju, -ōjau, v. gaišaiłūti.

Gaišaiłūti, -ūju, -avaū, *мѣшкать, мѣшкать; marudzić, mītrężyć*. powoli robić. Ne gaišaiłūk, t. y. ne trūk.

Gaiščiroti, -oju, -ojau, *вдыхать въ себя отъ времени до времени струю воздуха, конвульсивно издавая при этомъ слабый звукъ; всхлипывать; кончатся, умираетъ; urywco wdychać powietrze, wydając przytym konwulsyjnie słaby głos; lkać, szlochać; konać, umierać*. Vaīkas gaiščiōja, t. y. išganstī turēja, krūpsēja ir mīre. v. gaišti.

Gaišinti, -nū, naū, *уничтожать, употреблять; trącamъ; niszczyć; tracić*. Prūsai gaišin liētūvininkus. Ne gaišink pinigū, jaunū aguīkų. 2) *задерживать, мешать, замедлять; zatrzymywać, przeszkadzać, opóźniać*. Ne gaišink jīnjī nū dārba. v. gaišti, glōdyti, vīlbinti.